

Kritikredaktør
Peter Christensen
Jourhavende
Anders Godthjælp Nielsen
Telefon 33 47 17 93
E-mail kritik@pol.dk

Kulturredaktør
Anita Bay Bundegaard

USA forfalder i sølvboksen

Skuespilhuset har fået et sølvbeklædt annekset til film- og musikværket 'Tributes - Pulse'. Forbipasserende på Kvæsthusbroen bør ikke snyde sig selv for et fremragende stykke poleret americano.

MUSIKFILM

Tributes - Pulse af Bill Morrison (film) og Simon Christensen (musik). Medv.: Kundi Bombo. Opført live i Skuespilhuset torsdag. Filmen kører i ring i boksen alle dage kl. 11-20 til 25. september. Gratis adgang. ♥♥♥♥♥♥♥♥

Står der nogle musikere bag lærredet?», spurgte min sidemand mig et par minutter efter, at vi som publikum første gang var blevet lukket ind i Skuespilhusets sølvskinnende boks. Et godt 30 kvadratmeter stort beklædt gitterværk bygget af et møbelfirma til at huse et lærred, en projektor og ni højtalere. »Nej!«, gættede jeg. Men mest fordi der ikke var plads. Det luksuriøse lydbillede af violin, saxofoner og slagtøj fra det lille avantgardeband Kundi Bombo var tilpas realistisk og fokuseret, til at man sagtens kunne blive narret ved første ørekast.

Luksus er også det ord, der kommer nærmest, når det handler om den film, der vises i det lille hus. Den New York-baserede filmkunstner Bill Morrison har komponeret et 65 minutter langt rekviem over sit hjemland ved hjælp af en stak udsiddningsmodne filmstrimler fra Library of Congress (det amerikanske nationalbibliotek). Her flyder bøfler, mennesker, flyvemaskiner og ramponerede skibe sammen i halvopløst, gul-tonet celluloid. Det er stilbevidst, konsekvent og lækkert.

Alt sammen natur og kultur, der bevæger sig i forskellige tempi hen over skærmen forbi låste kamerapositioner. Til sidst river filmen sig løs, og vi kommer selv i fart med helikopter hen over de forfaldne skibe ved Staten Island, New York, hvor det hele sugende og helt uden de drømmeagtige fejl på strimlerne kulminerer.

BEVÆGELSEN ER pointen i det hele, som anden halvdel af titlen på værket også til siger. Det handler om puls - om forskellige måder at forstå vise rytmiske mønstre og fremdrift i billede og lyd. Simon Christensen har lavet et musikstykke i fire sektioner, hvor man kan blive klogere på nogle helt basale måder at mærke pulsen på. Hver sektion er en hyldest til en amerikansk komponist - heraf første del af titlen.

Oplevelsen af puls sker, når musikken

umærkeligt skifter og giver svimlende fornemmelser, når ekstra slag bliver stukket ind i en fast rytmisk figur. Eller man oplever, hvad det vil sige, når de tre musikere spiller med tre forskellige figurer simultant. Eller noget helt fjerde.

Det lyder måske konstrueret eller fortænkt, men 39-årige Christensen har skåret musikken så enkelt, at enhver kan være med og mærke på egen krop, hvad der sker. Og samtidig fået musikken til at være prægnant og interessant.

“ Brug fem minutter stående eller 65 i vegeterende tilstand på en bæk

I boksen kan man komme og gå, som man vil. Brug fem minutter stående eller 65 i vegeterende tilstand på en bæk. Christensen er initiativtager til samarbejdet med den langt mere etablerede Morrison og har fået stablet en kostbar proces på benene, hvor sponsorer og fonde støtter op, så film og musik både er blevet skabt og har fået hus og nydesigneret højtalersystem at leve i. Ideen er, i stedet for alene at skrive et stykke musik til koncertsalen, at lave noget, der kan leve sit eget liv på gallerier eller museer.

VED ÅBNINGEN OG liveopførelsen torsdag på stort lærred og med Kundi Bombo foran fik man et kig ind i maskinrummet, hvor alle boksens mange lyde og rytmer blev knyttet til mennesker i kød og blod. Med Simon Christensen selv på trommer og alskens slagtøj, violinisten Christina Aastrand og komponistkollegaen Peter Navarro-Alonso på fem forskellige saxofoner forstod man sammenhængen i værket.

Filmen skiftede imellem naturens fire elementer, mens musikken skred fra sort til hvidt. Fra mørk, støjrpræget minimalisme som tysk krautrock fra 1970'erne til melodisk, nostalgisk skønhed på et hakebræt - til tætte klassiske forløb og lys, elastisk improvisation på to Nintendo-joysticks.

Inde i boksen er det mere de enkelte mikromomenter end værkforløb, man oplever. Hvor film og musik i stram komposition svømmer sammen som lige dele smuk kunstoplevelse og fysisk fornemmelse for puls. Men pointen forbliver krystallklar.

kultur@pol.dk

KIGKASSE PÅ KAJEN. Ved Skuespilhuset på Kvæsthusbroen er opstillet en spejlboks, hvor man - ganske gratis - frem til september kan se værket 'Tributes - Pulse', der blander Bill Morrisons 65 minutter lange rekviem over USA bestående af filmklip fra Library of Congress med danske Simon Christensens musik og rytmiske mønstre. Foto: Gregers Skibsted / Edition-S - music-sound-art